

státní opera praha

Ředitel: Mgr. JAROSLAV VOCELKA

Šéf baletu: PAVEL ĎUMBALA

TISKOVÁ ZPRÁVA

Vydaná ke dni 20. 1. 2010

PETR ILJIČ ČAJKOVSKIJ

**Spící
krasavice**

POSLEDNÍ DCERA CARA

Premiéra 23. ledna 2010 v 19.00 hodin ve Státní opeře Praha

PETR ILJIČ ČAJKOVSKIJ**Spící krasavice - poslední dcera cara***balet Youriho Vàmose*

Libreto, režie, choreografie:	YOURI VÀMOS
Dirigent:	PAVEL ŠNAJDR
Scéna a kostýmy:	MICHAEL SCOTT
Světelný design:	KLAUS GÄRDITZ
Asistenti choreografie:	JOYCE CUOCO, ALEXEJ AFANASSIEV, MICHAL ŠEBOR, ANNA ŠČEKALEVA, HANA VLAČILOVÁ
Asistenti choreografie dětských rolí:	LEON KJELLSSON, PAVLÍNA ĎUMBALOVÁ

OSOBY A OBSAZENÍ:

Car	Pavel Ďumbala / Michal Šebor
Carevna	Pavlína Ďumbalová / Adriana Spáčilová
Anastasie	Andrea Kramešová j.h. / Rebecca King
Anastasie-dítě	Adéla Krandová* / Ema Mary Keyes
Olga	Iva Povrazníková / Jaroslava Mindžaková
Olga-dítě	Lenka Hrabovská / Radka Slatinská / Kokoro Umemoto
Tatána	Anna Ščekaleva / Petra Nálevková / Kamila Madejová
Tatána-dítě	Veronika Telnarová / Petra Nálevková
Marie	Zuzana Hvízdalová / Marsha Rodriguez
Marie-dítě	Daria Lazucova / Kokoro Umemoto / Petra Nálevková
Alexej	Veaceslav Burlac / Sergej Gherciu
Alexej-dítě	Jan Fojtík* / Tobiáš Waller*
Neznámý	Filip Veverka j.h. / Alexej Afanassiev j.h.
Rasputin	Jevgenij Vrublevskij / Milan Boček / Alexej Afanassiev j.h.
Kočky	Kokoro Umemoto / Daria Lazucova / Lenka Hrabovská / Kamila Madejová / Milan Boček / Jevgenij Vrublevskij / Jurij Kolva
Ruský tanec	Veaceslav Burlac, Sergej Gherciu, Jurij Kolva / Richard Hlinka, Jurij Stypc
Tři šlechtici	Artur Akmukhametov, Viktor Kocian, Yevgen Lisovyk / Martin Dinuš, Martin Gebauer, Marek Kašparovský
Modrý pták	Veronika Telnarová / Lenka Hrabovská / Kokoro Umemoto / Sergej Gherciu / Veaceslav Burlac / Richard Hlinka

* žáci baletní školy Grishko

**DÁLE TANČÍ SÓLISTÉ A SBOR BALETU STÁTNÍ OPERY PRAHA
HRAJE ORCHESTR STÁTNÍ OPERY PRAHA**

PREMIÉRA VE STÁTNÍ OPEŘE PRAHA 23. 1. 2010

SPÍCÍ KRASAVICE A POSLEDNÍ CARSKÁ DCERA

BALET YOURIHO VĂMOSE

Spící krasavice Petra Iljiče Čajkovského se zrodila z iniciativy legendárního ředitele Mariinského divadla v Sankt Petěrburgu Ivana Alexandroviče Vsevoložského. Světová premiéra roku 1890 v choreografii Maria Petipy se setkala s velmi pozitivním ohlasem a dílo se stalo symbolem celé zlaté éry baletní školy carského Ruska. Zásadním stavebním kamenem úspěchu *Spící krasavice* byla samotná Čajkovského hudba, zkomponovaná mezi prosincem 1888 a květnem následujícího roku. Skladatel stržený pohádkovým tématem stvořil jeden ze svých nejdokonalejších jevištních opusů. V dopise své přítelkyni a mecenášce Naděždě von Meck ze dne 25. července 1889 Čajkovskij napsal: „Mám dojem, že hudba tohoto baletu patří k mým nejlepším dílům. Námět je tak poetický a tak velmi se hodí pro zhudebnění, že jsem – libretem právě tak nadšen – komponoval s chutí a radostí, což je vždycky předpoklad dobré hudby...“

Četné snahy podat Čajkovského vrcholné baletní dílo (pohádkový příběh o zakleté princezně) novým způsobem, představují dodnes jednu z největších výzev pro soudobé tvůrce. Uznávaný evropský choreograf Youri Vámos v tandemu s jevištním výtvarníkem Michaelem Scottem zachycují ve svém pojetí *Spící krasavice* (světová premiéra 1992 v Basileji) život a zánik poslední carské rodiny. Spojují obrazy dvorského baletu se zjevem Anny Andersonové, jež dlouhá léta žila v utkvělých představách, že je poslední carskou dcerou. Vámos do své koncepce organicky včlenil slavné úseky choreografie Maria Petipy. Scény u dvora se ve vzpomínkách Anny Andersonové-Anastasie stávají vidinami nevinného dětství v lesku carského majestátu a zároveň důvtipnými reminiscencemi na klasický ruský balet. Původní pohádková předloha se tak protíná s historickým dobovým rámcem, v němž se nesmrtelný Čajkovského baletní kus zrodil.

Skutečná Anastasie se narodila jako nejmladší z dcer cara Mikuláše II. a jeho ženy Alexandry Fjodorovny 18. června 1901. Během ruské revoluce byla Anastasie spolu s rodiči a sourozenci 16. července 1918 ve věznici v Jekatěrinburgu zastřelena. O devatenáct měsíců později se objevila v Berlíně zpráva o jakési Anně Andersonové, která prý jediná z vyvražděné carské rodiny přežila – Anastasie, poslední carova dcera. Německý spolkový soud se ještě roku 1970 na základě četných důkazů a protidůkazů zabýval totožností Anny Andersonové, příbuzenství však nepotvrdil. Teprve roku 1994 bylo možno genetickými testy (podle některých teorií ovšem zmanipulovanými) prokázat, že Anna Andersonová s carskou rodinou nijak spřízněna nebyla. Přesto zůstává mnoho nezodpovězených otázek...

Vámosův baletní příběh poslední carské dcery v sobě nese nadčasový divácký potenciál, neboť vypráví o hledání vlastní identity a touze po identitě jiné, o pocitu člověka ztraceného ve vlastním světě a o věčné lidské touze po idealizovaných zašlých časech.

Petr Iljič Čajkovskij (1840-1893)

Petr Iljič Čajkovskij, jež svou tvorbou významně ovlivnil vývoj ruské i světové hudby, byl nejen skladatelem, ale také dirigentem, hudebním kritikem a profesorem na konzervatoři.

Ve svém díle rozvinul impulsy vídeňského klasicismu a italského, francouzského a německého romantismu. Bohatou hudebností propojil s melancholií, citovostí s tragičností. K jeho odkazu se hlásili mnozí následovníci včetně Stravinského a Mahlera.

Čajkovského balety znamenaly revoluci v pojetí tohoto žánru a zejména v procesu jeho zrovnoprávnění s operou. V *Labutím jezeru*, *Spící krasavici* a *Louskáčkovi* přestala být hudba pouhým nutným doplňkem pohybu a byla povýšena na inspirační zdroj pro výstavbu děje, charakteristiku postav i vlastní práci choreografa.

Podle mínění muzikologů stojí právě *Spící krasavice* z trojice Čajkovského baletů nejvýše. Životnost až do dnešních dnů si však podržely všechny tři zmiňované balety, a jak se zdá, natrvalo budou patřit k neodmyslitelným repertoárovým stálícím každé významnější světové scény.

Igor Stravinskij v dopise Sergeji Ďagilevovi (1921):

„Jsem velmi šťasten, když slyším, že uvádíte Šípkovou Růženku, mistrovské dílo našeho velkého a milovaného Čajkovského. Je to pro mě, kromě jiného, velké zadostiučinění jako pro hudebníka, vidět, že dílo tak jasného charakteru je uváděno v době, v níž tolik lidí v umění nehledá prostotu, „chudobu“ a spontaneitu, a to ani prostě nebo naivně, a ani spontánně. Čajkovskij měl v hloubi své bytosti tento dar ve velké míře...“

MEDAILONY INSCENÁTORŮ

YOURI VAMOS – libreto, choreografie, režie

Choreograf Youri Vamos se narodil v Budapešti a ve svém rodném městě získal taneční vzdělání na Státní baletní škole. Po angažmá v Maďarské státní opeře se stal roku 1972 prvním sólistou Bavorské státní opery v Mnichově. Četná hostování jej přivedla do Paříže a Vídně, milánské Scaly a Státní opery v Berlíně, do Spojených států a Japonska. Od roku 1978 se Youri Vamos věnuje choreografii. Téměř celou dosavadní kariéru strávil v německojazyčném prostoru. Po angažmá v Mnichově následovaly pozice šéfa baletu v Dortmundu, Bonnu a Basileji. V letech 1996-2009 působil na postu šéfa baletu v Německé opeře na Rýně (Deutsche Oper am Rhein). Na všech těchto scénách se úspěšně uvedl novými podobami klasických baletů: vedle Čajkovského *Spící krasavice* je to *Louškáček - vánoční příběh*, *Labutí jezero*, a také *Giselle*, *Coppélia z Montmartru*, Prokofjevova *Popelka* a *Romeo a Julie*, Chačaturjanův *Spartakus*. Dále Vamos vytvořil dějové balety *Lucidor* podle novely Huga von Hofmannsthala, *Julian Sorel* podle Stendhalova románu *Červený a černý*, *Shannon Rose*, *Případ Othello*, *Carmina burana* či *Svěcení jara*.

Mezi předními evropskými choreografy je Youri Vamos považován za jednoho z mála, kteří z osobního přesvědčení „zachraňují“ celovečerní dějové balety pro budoucnost. Výhodiskem jsou mu příběhy lidí a o lidech, které vypráví nově pohybem, tancem. Jeho tvorba se vyznačuje bohatstvím myšlenek, vtipem, výrazným citem pro dramatickost, vysokou muzikálností, diváckou sdělností. Na takzvané baletní klasice jej méně láká dějová složka, určující je hudba. Základem a motivací Vamosových četných nových verzí je fakt, že klasický balet před sto lety ještě neuměl vyjádřit psychologické nuance postav tak, jako to dokáže tanec dnes. Přitom choreograf zůstává věren klasickému dědictví baletu jako základu svého umění.

Youri Vamos je čestným profesorem na Umělecké škole v Budapešti. Roku 2007 byl vyznamenán Řádem za zásluhy o zemi Severní Porýní-Vestfálsko. V publikaci *Dějiny tance 20. století v jednom svazku* se o něm dočteme, že je „v současnosti nejlepším choreografickým vypravěčem příběhů“. Ostatně již nejednou se o tom mohlo přesvědčit i baletní publikum v Praze a v Brně. Nyní mají tuto vzácnou příležitost poprvé také diváci Státní opery Praha, a to prostřednictvím jednoho z nejpropracovanějších a interpretačně nejnáročnějších Vamosových děl.

MICHAEL SCOTT – scéna, kostýmy

Michael Scott pochází ze Spojených států. Po letním kurzu německého jazyka, který absolvoval v Kasselu, se rozhodl zůstat v Německu. Pracoval nejprve jako praktikant a později jako asistent scénického výtvarníka Waltera Perdachera. Studoval na Umělecké akademii v Mnichově scénografii u Rudolfa Heinricha a poté asistoval Jürgenu Rosemu při jeho pracích pro Státní operu Mnichov, hamburskou Státní operu a londýnskou Královskou operu. Úzce spolupracoval s režisérem Gian-Carlem del Monaco, s nímž realizoval na dvacet pět inscenací, mezi nimi *Werthera* ve Stuttgartu, *Simona Boccanegra* v Berlíně a *Komedianty* v Hamburku. Roku 1991 vytvořil výpravu k *Děvčeti ze Západu* pro Metropolitní operu v New Yorku. Pro Youriho Vamosa představuje Michael Scott téměř „kmenového výtvarníka“. Navrhl scénu a kostýmy pro Vamosovy balety *Lucidor*, *Louškáček*, *Spící krasavice*, *Romeo a Julie*, *Spartakus*, *Případ Othello*, *Popelka*, *Svěcení jara*, *Carmina burana*, *Coppélia z Montmartru* i pro muzikál *West Side Story*.

PAVEL ŠNAJDR – dirigent

Dirigent Pavel Šnajdr absolvoval na JAMU v Brně obory kompozice a dirigování. Za své skladby byl dvakrát oceněn ve skladatelské soutěži Generace a byl členem skladatelského sdružení Bezmocná hrstka. Soustavně se věnuje interpretaci soudobé hudby a s brněnským souborem Ars incognita uvedl na 40 premiér skladeb současných autorů, z nichž některé nahrál na CD. V roce 2001 měl soubor samostatný koncert na festivalu Pražské jaro a v roce 2005 v rámci festivalu Pražské premiéry ve Dvořákově síni Rudolfiny. V letech 2001–2008 byl Pavel Šnajdr v angažmá v Divadle J. K. Tyla v Plzni, kde kromě operního repertoáru (úspěšná premiéra Verdiho *Nabucca*) nastudoval také baletní představení, a to jak díla klasická, tak moderní (světová premiéra baletu *Zahrada* podle stejnojmenné knihy Jiřího Trnky na hudbu Zbyňka Matějů). Pravidelně spolupracuje se Severočeskou filharmonií Teplice (mimo jiné poloscénické provedení opery L. v. Beethovena *Fidelio*) a s Filharmonií Hradec Králové. V letech 2004–2007 byl angažován v Národním divadle Brno, s nímž se zúčastnil japonského turné (N. Rimskij-Korsakov: *Mozart a Salieri*). V květnu a červnu 2007 dirigoval baletní představení v Brně (S. Prokofjev: *Romeo a Julie*, A. Ch. Adam: *Korzár*, P. I. Čajkovskij: *Labutí jezero*, L. Minkus: *Bajadéra*, L. Delibes: *Sylvie*) a v Národním divadle v Bratislavě (A. Ch. Adam: *Korzár*).

V sezoně 2007 byl přizván jako host ke spolupráci ve Státní opeře Praha, kde nejprve převzal dirigování Čajkovského *Labutího jezera* a v dubnu 2008 zde nastudoval světovou premiéru baletu *Fantom Opery* autorů P. Maláska a L. Vaculíka. Od sezony 2008/2009 vstoupil do stálého angažmá ve Státní opeře Praha jako dirigent baletních představení – vedle *Labutího jezera* a *Fantoma Opery* také Smetanovy *Mé vlasti* a Prokofjevovy *Popelky*.

MEDAILONY SÓLISTŮ

ANDREA KRAMEŠOVÁ (Anastasie)

Švédský královský balet, stálý host Státní opery Praha

Absolventka taneční konzervatoře v Praze. Během studií se několikrát zúčastnila letních tanečních škol v Kolíně nad Rýnem a ve francouzském Pertuis. V roce 2000 získala 1. cenu na baletní soutěži v Brně a cenu za nejlepší umělecký projev. Po ukončení studií se na čtyři roky stala členkou baletu Národního divadla v Praze, následovalo dvouleté angažmá v Tulsa ballet v americké Oklahomě. Poté působila jako sólistka baletu Deutsche Oper am Rhein v Düsseldorfu, kde tančila především v choreografiích Yuri Vămose, například Julii v *Romeovi a Julii*, Helenu ve *Snu noci svatojánské*, Svatební pár v *Giselle*, Kláru v *Louskáčkově*, titulní roli v *Židovce z Toleda*. Na repertoáru má také Popelku, Lisette v *Marné opatrnosti*, Modrého ptáka ve *Spící krasavici*, sóla v choreografiích Nacha Duata, Jiřího Kyliána, George Balanchina či Matse Eka. Od sezony 2009/10 je členkou Švédského královského baletu ve Stockholmu, kde záhy po svém nástupu byla obsazena do role Swanildy v baletu *Coppélia* v choreografii šéfa souboru Marca Ribauda. Ve Státní opeře Praha již hostovala v dvojroli Odetty/Odilie v *Labutím jezeře* a nyní je představitelkou Anastasie v baletu *Spící krasavice – poslední dcera cara*.

REBECCA KING (Anastasie)

sólistka baletu Státní opery Praha

Narodila se v americkém Baltimore ve státě Maryland. V letech 2001-2006 studovala u Olgy Toziakové v Ballet Studio No 7 v Columbiu. Během studií se stala laureátkou Mezinárodní baletní soutěže ve Varně a finalistkou Youth America Grand Prix, na Mezinárodní baletní soutěži v ruském Artěku získala hlavní cenu Grand Prix winner. V roce 2006 byla sólistkou Ukrajinského národního baletu, kde vystupovala v Pas de trois a Tanci velkých labutí v Čajkovského *Labutím jezeře*, v roli Ingrid v *Peer Gyntovi*, v Pas de Action a Pas de trois v baletu *La Bayadère*. Od sezony 2008/09 byla demisólistkou a od sezony 2009/10 je sólistkou baletu Státní opery Praha, kde tančí například Pas de trois v *Labutím jezeře*, titulní roli Popelky a hlavní roli Anastasie v baletu *Spící krasavice – poslední dcera cara*.

FILIP VEVERKA (Neznámý)

Švédský královský balet, stálý host Státní opery Praha

Absolvent taneční konzervatoře v Brně. Po ukončení studií získal angažmá v Národním divadle v Praze, kde měl během sedmi let možnost pracovat jako sólista s choreografy Jiřím Kyliánem, Jurijem Grigorovičem nebo Borisem Bregvadze. Za roli Petruchia v Crankově *Zkrocení zlé ženy* získal cenu Thálie. Hostoval v divadle J. K. Tyla v Plzni a v Národním divadle v Brně. V roce 2003 odešel na dvě sezony do Tulsa ballet v americké Oklahomě. Pak působil jako sólista Deutsche Oper am Rhein v Düsseldorfu, kde tančil především v choreografiích Yuri Vămose. K jeho stěžejním rolím se řadí například *Romeo v Romeovi a Julii*, Albert a Hilarion v *Giselle*, Demetrius ve *Snu noci svatojánské*, Princ v *Louskáčkovi* a ve *Spící krasavici*, Basil v *Donu Quijotovi*, Alfonso v *Židovce z Toleda*, titulní hrdinové v baletech *Spartakus* a *Sorel* (adaptace Stendhalova románu *Červený a černý*). Od sezony 2009/10 je členem Švédského královského baletu ve Stockholmu, kde prozatím dostal největší příležitost v pas de deux v choreografii *Mowingg Glas* od Nilse Christieho. Ve Státní opeře Praha hostuje v roli Prince v Čajkovského *Labutím jezeře* a v roli Neznámého v baletu *Spící krasavice – poslední dcera cara*.

ALEXEJ AFANASSIEV (Neznámý)

stálý host Státní opery Praha

Pochází z ruské Sibiře, baletní vzdělání získal na Státní baletní škole v Novosibirsku. V dalších studiích klasického, moderního i jazzového repertoáru pokračoval na Baletní akademii Johna Cranka ve Stuttgartu. V roce 1997 přijal angažmá v baletu Německé opery na Rýně (Deutsche Oper am Rhein), kde se stal o dva roky později sólistou. Tančil zde stěžejní role v inscenacích Youriho Vămose *Labutí jezero*, *Romeo a Julie*, *Svěcení jara*, *Louskáček – vánoční příběh*, *West Side Story*, a dále v choreografiích Johna Neumeiera, Hanse von Manena, Christophera Bruce, Uwe Schulze nebo Petra Zusky. Od roku 2006 začal pracovat také jako baletní mistr a nastudoval řadu baletů Youriho Vămose v Praze, Brně, Neapoli, Tallinu, Lublani či v australském Perthu. Od sezony 2009/10 je zaměstnán jako baletní mistr a tanečník v pražském Národním divadle a vedle toho stále vystupuje i na různých zahraničních scénách.

VÝSTAVA

OD RŮŽENKY K ANASTASII

**Čajkovského *Spící krasavice* kdysi a dnes na scéně Státní opery Praha
(14. 12. 2009 - 25. 2. 2010)**

V rámci projektu sezony „Velké příběhy romantismu“ připravilo dokumentační centrum SOP k premiéře baletu *Spící krasavice* – poslední dcera cara fotografickou výstavu, která sleduje inscenační tradici tohoto Čajkovského díla na scéně Státní opery Praha.

Poprvé se balet pod názvem *Šípková Růženka* objevil v někdejším Smetanově divadle ve starší inscenaci přenesené sem z prostorových důvodů z Národního divadla 11. 9. 1950; rovněž všechny další pražské inscenace *Šípkové Růženky* (*Spící krasavice*) spatřily světlo světa na zdejší jevišti. První z řady *Šípkových Růženek* v osobité choreografii a režii Saši Machova si podržela životnost až do roku 1959 a na obou scénách dosáhla úhrnného počtu 169 repríz. Přesun opačným směrem podstoupila inscenace *Šípkové Růženky* prvně uvedená ve Smetanově divadle 21. 12. 1966, která kvůli rekonstrukci budovy našla naopak útočiště v divadle Národním, kde skončila po 43 reprízách v roce 1972. V nastudování Jiřího Blažka na výtvarně působivé scéně Květoslava Bubeníka se již setkáme se slavnými jmény baletních umělců druhé poloviny 20. století jako Marta Drottnerová, Olga Skálová, Vlasta Šilhanová, Aneta Voleská, Naďa Blažíčková, Astrid Štúrová, Jaromír Petřík, Bohumil Reisner, Vlastimil Harapes ad.

Ještě v témže roce, kdy renovované Smetanovo divadlo opět otevřelo svoje brány návštěvníkům, našla si cestu na jeho jeviště znovu i *Šípková Růženka*. Nové nastudování v choreografii Miroslava Kůry a v režii Petra Weigla, který si na rozdíl od zavedené praxe v užívání původního libreta Maria Petipy a Ivana Alexandroviče Vsevoložského napsal libreto vlastní, bylo uvedeno 20. 12. 1973 a za necelých pět let dosáhlo 48 repríz. K renomovaným umělcům, z nichž někteří se vrátili ke svým předešlým rolím, přibyla nově jména Michaely Vítkové, Jany Kůrové nebo Miroslavy Pešíkové.

Obě poslední nastudování baletu z 1. 2. 1990 (tentokrát pod názvem *Spící krasavice* s hlavní postavou princezny Aurory), resp. 6. 4. 2000 (opět jako *Šípková Růženka*) spojuje osobnost významného ruského choreografa, tanečního pedagoga a režiséra Borise Bregvadzeho, který v Praze obnovil původní choreografii Maria Petipy, Fjodora Lopuchova a Konstantina Sergejeva v pohádkové výpravě Josefa Jelínka. První z inscenací se hrála 56 x do roku 1994, druhá vznikla již na scéně samostatné Státní opery Praha na základě smluvní spolupráce s baletem ND a po jejím ukončení pokračovala po 34 reprízách ještě v historické budově ND. Z řady alternantů hlavních rolí jmenujme alespoň Terezu Podařilovou, Dariu Klimentovou, Hanu Vláčilovou, Michaelu Černou, Marii Hybešovou, Keiko Sakamoto, Stanislava Feča, Jiřího Horáka, Jána Nemce, Jana Kadlece, Petra Šimka nebo Alexandra Katsapova.

Nejnovější nastudování baletu Youriho Vãmose, který staví děj na poslední dceři cara Mikuláše II. Anastasii, je prozatím šestou inscenací díla uvedenou na zdejší scéně. Na výstavě fotografií na prvním balkóně historické budovy se návštěvníci setkají se všemi dosavadními inscenacemi Čajkovského baletu, ať již se jeho hlavní hrdinka jmenovala Růženka, Aurora nebo Anastasie.

PAVEL PETRÁNEK, TOMÁŠ VRBKA

NÁSLEDUJÍCÍ PREMIÉRY SEZONY 2009/2010

JULES MASSENET (1842 – 1912)

DON QUICHOTTE

Dirigent: _____ **HEIKO MATHIAS FÖRSTER**
Režie: _____ **JIŘÍ NEKVASIL**
Scéna: _____ **DANIEL DVOŘÁK**
Kostýmy: _____ **JOSEF JELÍNEK**
2. dirigent: _____ **TOMÁŠ BRAUNER**
Pohybová spolupráce: _____ **ŠTEFAN CAPKO**
Sbormistři: _____ **TVRTKO KARLOVIČ, ADOLF MELICHAR**

Premiéra 18. 3. 2010

RICHARD WAGNER (1813 – 1883)

TRISTAN UND ISOLDE

Dirigent: _____ **JAN LATHAM KÖNIG**
Režie: _____ **MARCELO LOMBARDERO**
Scéna: _____ **DIEGO FILIANO**
Kostýmy: _____ **LUCIANA GUTMAN**

Premiéra 20. 5. 2010

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI STÁTNÍ OPERY PRAHA

PRÁVO

THE PRAGUE POST

Novinky.cz